

Rada ERÚ

Energetický regulační úřad
Masarykovo nám. 5, 586 01 Jihlava

Č. j.: 04647-12/2017-ERU

V Jihlavě dne 13. března 2018

R o z h o d n u t í

O rozkladu společnosti Stavební sdružení Boštík s.r.o., se sídlem Poříčí u Litomyšle 117, 570 01 Poříčí u Litomyšle, IČ: 259 36 484 (dále též „účastník řízení“), proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 04647-7/2017-ERU ze dne 30. srpna 2017 (sp. zn. OSR-04647/2017-ERU), kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 odst. 1 písm. a) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, rozhodl o tom, že účastník řízení spáchal správní delikt podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, ve znění účinném do 5. června 2017, tím, že v rozporu s § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 8. srpna 2016 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Poříčí u Litomyšle u nemovitosti č. p. ■■■■ strojně zemní práce, při kterých došlo k poškození středotlakého plynovodu PE dn 160, za což mu byla uložena pokuta ve výši 70 000 Kč a dále povinnost k úhradě nákladů řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč, Rada Energetického regulačního úřadu (dále též „Rada“) jako nadřízený správní orgán Energetického regulačního úřadu podle § 17b odst. 10 písm. b) energetického zákona rozhodla v souladu s § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

Rozklad společnosti Stavební sdružení Boštík s.r.o., se sídlem Poříčí u Litomyšle 117, 570 01 Poříčí u Litomyšle, IČ: 259 36 484, proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 04647-7/2017-ERU ze dne 30. srpna 2017 (sp. zn. OSR-04647/2017-ERU) se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Odůvodnění:

I. Kontrolní zjištění

Dne 1. listopadu 2016 zahájil Energetický regulační úřad v důsledku zjištění poškození středotlakého plynovodu PE dn 160 kontrolu ve smyslu zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů, a to ve věci dodržování ustanovení § 68 odst. 3 energetického zákona účastníkem řízení. Na základě kontrolního zjištění a získaných podkladů vyhotovil kontrolní orgán dne 30. listopadu 2016 protokol o kontrole

č. ██████, č. j. 11180-6/2016-ERU (dále jen „protokol o kontrole“). Proti kontrolnímu zjištění uvedenému v protokolu o kontrole nepodal účastník řízení žádné námítky.

V rámci kontroly bylo zjištěno, že účastník řízení prováděl na základě objednávky ze dne 5. srpna 2016 výkopové práce pro následné provedení plynovodní přípojky novostavby rodinného domu. Dne 5. června 2015 vydal správce plynárenského zařízení ke stavbě vyjádření zn. ██████ s vymezením podmínek pro provádění zemních prací v ochranném pásmu dotčených plynárenských zařízení. Vytyčení polohy plynárenského zařízení v terénu bylo provedeno dne 16. června 2016, o čemž byl téhož dne vyhotoven protokol.

Dne 8. srpna 2016 došlo v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Poříčí u Litomyšle, u nemovitosti č. p. ██████ při provádění zemních prací souvisejících s realizací stavby „Nový rodinný dům včetně napojení na inženýrské sítě, zpevněné plochy, oplocení“, k poškození středotlakého plynovodu PE dn 160 účastníkem řízení. Ze získaných podkladů vyplývá, že k poškození tohoto plynárenského zařízení došlo prostřednictvím zemního stroje KRAMER 316 S. Vzniklé poškození bylo bezprostředně nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení, který zajistil jeho následnou opravu. V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 2 541 m³ plynu do ovzduší za dobu 130 minut a k přerušení dodávky plynu devíti konečným zákazníkům, jak vyplývá z protokolu o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení č. ██████ ze dne 8. srpna 2016 a z protokolu o úniku plynu č. ██████ ze dne 9. srpna 2016. Veškeré náklady spojené s opravou plynárenského zařízení byly uhrazeny.

II. Správní řízení a napadené rozhodnutí

Energetický regulační úřad dospěl po prostudování všech skutečností zjištěných při kontrole k závěru, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení a že byly dostatečně zjištěny i všechny okolnosti daného případu, a proto vydal příkaz č. j. 04647-3/2017-ERU ze dne 21. dubna 2017, kterým byla účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu dle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, ve znění účinném do 5. června 2017, uložena pokuta ve výši 78 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Účastník řízení podal proti uvedenému příkazu v zákonem stanovené lhůtě odpor, jehož podáním byl příkaz zrušen a správní řízení dále pokračovalo.

Účastník řízení se k věci vyjádřil přípisem ze dne 5. června 2017, ve kterém uvedl, že uložená sankce musí odpovídat závažnosti správního deliktu a uloží-li správní orgán sankci, aniž přihlédne k následkům a dalším okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán, překročí tím zákonem stanovené meze správního uvážení, v důsledku čehož je pak rozhodnutí nezákonné. Účastník řízení správnímu orgánu prvního stupně zejména vytýkal, že se při rozhodování o výši sankce nezabýval všemi kritérii vymezenými zákonem a že výši uložené sankce ve vydaném příkaze náležitě neodůvodnil. Dále účastník řízení uvedl, že v oboru podniká od roku 2000 a za tuto dobu nedošlo v souvislosti s jeho podnikatelskou činností k žádné obdobné škodní události. Jedná se tedy o první nedbalostní pochybení, způsobené zaměstnancem účastníka řízení, kdy vzniklá škoda byla bezprostředně po jejím vzniku (15 dnů) v celém rozsahu uhrazena. Závěrem namítl, že uložená pokuta značně přesahovala vyčíslenou škodu, která činila ██████ Kč bez DPH.

Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j. 04647-7/2017-ERU (v rozhodnutí chybně uvedeno č. j. 04647-3/2017-ERU) ze dne 30. srpna 2017 (sp. zn. OSR-04647/2017-

ERU) byla účastníkovi řízení uložena pokuta ve výši 70 000 Kč za spáchání správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, ve znění účinném do 5. června 2017, kterého se měl dopustit tím, že v rozporu s 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 8. srpna 2016 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Poříčí u Litomyšle u nemovitosti č. p. ■■■ strojně zemní práce v souvislosti s realizací stavby „Nový rodinný dům včetně napojení na inženýrské sítě, zpevněné plochy, oplocení“, při kterých došlo k poškození středotlakého plynovodu PE dn 160. Účastníkovi řízení byla dále uložena povinnost k úhradě nákladů správního řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč.

V rozhodnutí Energetický regulační úřad popsál zjištěný skutkový stav a odůvodnil svůj závěr, že jednáním účastníka řízení došlo k naplnění jak formálních znaků správního deliktu, tak i znaku materiálního. Vyjádřil se také k námitkám účastníka řízení, kdy po zvážení všech okolností případu přistoupil k uložení nižší pokuty oproti zrušenému příkazu.

III. Rozklad účastníka řízení

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 04647-7/2017-ERU ze dne 30. srpna 2017 (sp. zn. OSR-04647/2017-ERU), které bylo účastníkovi řízení doručeno téhož dne, podal účastník řízení dne 8. září 2017 rozklad, ve kterém uvedl, že napadá celou výrokovou část rozhodnutí, které považuje za nezákonné a vydané v rozporu s právním řádem České republiky, zejména s energetickým zákonem a správním řádem.

Účastník řízení v rozkladu nezpochybňuje, že k události došlo a nerozporuje ani kontrolní zjištění. Vytýká však správnímu orgánu, že zcela ignoroval zásadu tzv. materiální pravdy, neboť nezjistil řádně skutečnosti důležité pro správní řízení. Účastník řízení namítá, že správní orgán nezjišťoval i bez návrhu všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch účastníka řízení ani všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu.

Účastník řízení dále uvádí, že správní orgán porušil zásadu nestranného a objektivního postupu a z něj plynoucího rovného přístupu k jednotlivým případům, když se uchýlil pouze k „vyhrožování pokutou až do výše 15 000 000 Kč“ a ke konstatování, že účastník řízení „nedoložil nemajetnost“. Účastník řízení nesouhlasí s tvrzením správního orgánu, že o důležitosti poškozeného plynárenského zařízení vypovídá přerušení dodávky plynu devíti konečným zákazníkům, a stejně tak i doba tohoto přerušení v trvání 130 minut. K přerušení dodávky došlo v měsíci srpnu, tedy mimo topnou sezónu, takže dle účastníka řízení nemohlo dojít k zásadnímu poškození konečných odběratelů, přičemž je také nutné zohlednit, že časová prodleva byla zapříčiněna i jednáním odpovědných pracovníků distributora. S tím také souvisí námitka týkající se porušení zásady legitimního očekávání, tedy předvídatelnosti rozhodování správního orgánu.

Další námitka směřuje ke stanovení konkrétní výměry pokuty, která dle názoru účastníka řízení nebyla v rozhodnutí náležitě odůvodněná a která také značně přesahuje vzniklou a vyčíslenou škodu, když nebylo přihlédnuto ke všem polehčujícím okolnostem, zejména ke skutečnosti, že účastník řízení podniká v oboru od roku 2000 a za tuto dobu k žádné jiné škodní události v souvislosti s jeho podnikatelskou činností nedošlo, přičemž vzniklá škoda byla bezprostředně a v celém rozsahu uhrazena, a byla také učiněna všechna nutná opatření, aby byly minimalizovány její následky.

Účastník řízení navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci správnímu orgánu prvního stupně k novému rozhodnutí, případně změnu rozhodnutí odvolacím orgánem spočívající ve snížení uložené pokuty.

IV. Řízení o rozkladu

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise rozhodla Rada Energetického regulačního úřadu tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Po posouzení věci se Rada zcela ztotožnila se závěry prvostupňového správního rozhodnutí a konstatovala, že napadené rozhodnutí vychází z řádně zjištěného skutkového stavu, přičemž závěry o spáchání správního deliktu účastníkem řízení i výše uložené sankce jsou náležitě odůvodněny.

Z podaného rozkladu je zřejmé, že účastník řízení nerozporuje kontrolní zjištění, tedy že k poškození plynárenského zařízení došlo a že toto poškození způsobil jeho zaměstnanec při provádění výkopových prací. Není tedy zřejmé, v čem účastník řízení spatřuje jím tvrzené porušení zásady tzv. materiální pravdy, která se týká rozsahu, v jakém správní orgán zjišťuje všechny skutečnosti důležité pro správní řízení. Ustanovení § 3 správního řádu stanoví, že správní orgán postupuje tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro vedení správního řízení a vydání rozhodnutí. Podle § 50 odst. 3 správního řádu je také správní orgán povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a v řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena. Ze spisového materiálu vyplývá, že správní orgán umožnil účastníkovi řízení vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí a bylo mu taktéž umožněno navrhnout jejich doplnění. Ve svém vyjádření ze dne 5. června 2017 ani v již dříve podaném odporu účastník řízení neuvedl žádné další podklady, které by měl správní orgán ještě opatřit a z nich při vydání rozhodnutí vycházet. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že se správní orgán prvního stupně zabýval všemi okolnostmi případu, včetně vyjádření účastníka řízení, všechny důkazy řádně vyhodnotil a závěr týkající se spáchání správního deliktu účastníkem řízení také náležitě odůvodnil. Námitku účastníka řízení lze tedy hodnotit spíše tak, že napadá právní hodnocení zjištěných skutečností, konkrétně z jeho subjektivního pohledu kladení přílišného důrazu na okolnosti spáchání správního deliktu vyhodnocené jako přitěžující.

Další námitky účastníka řízení směřují právě k postupu správního orgánu prvního stupně při rozhodování o výši uložené pokuty, která dle jeho názoru není v rozhodnutí řádně odůvodněna a která neodpovídá ani okolnostem daného případu, přičemž je současně ve značném nepoměru k výši způsobené škody. Účastník řízení namítá, že správní orgán se při ukládání sankce nezabýval všemi hledisky, která mu zákon ukládá, zejména

že nepřihlédl ke skutečnosti, že účastník řízení podniká v oboru od roku 2000 a za tu dobu k žádné jiné škodní události nedošlo. Správní orgán dle jeho názoru nezohlednil ani skutečnost, že veškeré náklady spojené s opravou plynárenského zařízení byly uhrazeny. Rada Energetického regulačního úřadu souhlasí s tvrzením účastníka řízení, že jakkoliv má správní orgán při ukládání pokuty volnost správního uvážení, je vázán základními principy správního rozhodování, mezi které patří i úplnost, resp. dostatečná odůvodněnost rozhodnutí správního orgánu. Po přezkoumání napadeného rozhodnutí dospěla Rada k závěru, že správní orgán tyto principy respektoval, když na stranách 7 až 9 napadeného rozhodnutí podrobně rozvedl, jakými úvahami se při rozhodování o výši uložené pokuty řídil, uvedl všechna kritéria, ke kterým přihlédl a zda byly tyto skutečnosti posouzeny jako polehčující či přitěžující okolnosti. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že správní orgán skutečnost, že účastník řízení vznik škody nahlásil a následně také škodu beze zbytku uhradil, vyhodnotil jako výrazně polehčující okolnost. Stejně tak hodnotil správní orgán i skutečnost, že účastník řízení není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona v působnosti Energetického regulačního úřadu. Správní orgán dokonce přistoupil ke snížení pokuty oproti její výši dříve uložené ve zrušeném příkazu, neboť byla jako polehčující okolnost vyhodnocena i skutečnost, že účastník řízení poskytl, respektive zajistil správci plynárenského zařízení techniku za účelem provedení zemních prací nutných k jeho opravě.

Nelze přisvědčit ani námitce účastníka řízení, že uložená pokuta je vyšší než způsobená hmotná škoda, neboť správní orgán při rozhodování o výši uložené pokuty není limitován výší vzniklé hmotné škody, ale s přihlédnutím ke všem relevantním okolnostem pouze zákonným rozmezím pro výši uložené pokuty, resp. její dolní a horní hranicí stanovenou v § 91a odst. 7 energetického zákona, ve znění účinném do 5. června 2017. V tomto případě tedy prvostupňový správní orgán mohl v rámci svého diskrečního oprávnění uvažovat o uložení pokuty až do výše 15 000 000 Kč. Z porovnání této maximálně možné výše pokuty s pokutou skutečně uloženou v rozkladem napadeném rozhodnutí jasně vyplývá, že sankce byla uložena u samé spodní hranice zákonem stanoveného rozpětí, když prvostupňový správní orgán vyhodnotil všechny důležité okolnosti, stejně jako i všechny přitěžující a polehčující okolnosti, jak je již podrobněji popsáno výše. Výše škody vyčíslená provozovatelem plynárenského zařízení obsahuje pouze náklady na materiál a práci vynaložené na provedení opravy zařízení a dále náhradu za uniklý plyn. V rámci správní sankce je třeba nicméně zohledňovat i ochranu jiných zájmů, např. veřejného zájmu na nepřerušnosti dodávky plynu či zájmu na provádění stavebních prací odpovědným způsobem, aby nedocházelo k poškozování energetické infrastruktury.

Účastník řízení dále nesouhlasí s tvrzením správního orgánu, že o významu poškozeného plynárenského zařízení vypovídá přerušení dodávky plynu devíti konečným zákazníkům na dobu cca 130 minut, neboť k přerušení dodávky došlo v měsíci srpnu, tedy mimo topnou sezónu, přičemž odpovědní pracovníci distributora plynárenského zařízení uvedených cca 130 minut „uvažovali“ o způsobu zastavení unikajícího zemního plynu. Ani s touto námitkou účastníka řízení se nelze ztotožnit. V daném případě došlo k poškození středotlakého plynovodu, k úniku 2 541 m³ plynu do ovzduší a přerušení dodávek plynu devíti koncovým zákazníkům na dobu delší než 2 hodiny. Byť se jednalo o měsíc srpen, nelze tyto údaje považovat za nepodstatné veličiny, které by bylo možné při rozhodování o výši pokuty přehlížet. Navíc doba 130 minut zcela jistě nemohla představovat pouhé „uvažování“ o způsobu řešení úniku plynu, ale i samotnou opravu, včetně přezkoušení

těsnosti potrubí. Lze přisvědčit názoru účastníka řízení, že „důležitost“ má každé plynárenské zařízení, včetně „každé“ přípojky (byť ne každá přípojka je součástí plynárenské soustavy ve smyslu § 68 odst. 3 energetického zákona), nicméně hodnotit je třeba vždy konkrétní případ a intenzitu porušeného chráněného zájmu. Nelze se ani ztotožnit s tvrzením účastníka řízení, že správní orgán použil důležitost poškozeného plynárenského zařízení jako samostatné „hodnotící kritérium“. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že správní orgán dovozoval vyšší důležitost plynárenského zařízení mj. z následků, ke kterým spáchaním uvedeného deliktu došlo, nicméně dovozovat jí lze i z dalších okolností, např. z toho, že se jednalo o středotlaký plynovod PE dn 160, na který byla napojena další zařízení, a to plynovod PE dn 63, dále plynovod PE dn 50 a dvanáct plynovodních přípojek, jak plyne z protokolu o narušení ochranného pásma (str. 6 kontrolního spisu), kde jsou tato zařízení uvedena jako zařízení odstavená v důsledku poškození středotlakového plynovodu. Správní orgán tedy nepochybil, když zvážil následky spáchaného deliktu, neboť tyto jsou v zákoně výslovně stanoveným kritériem, kterým je správní orgán povinen se při rozhodování o uložení sankce zabývat.

Další námitka účastníka řízení směřuje k porušení zásady neustranného a objektivního přístupu a z něj plynoucího rovného přístupu k jednotlivým případům, neboť mu údajně bylo ze strany správního orgánu vyhrožováno pokutou až do výše 15 000 000 Kč. K této námitce je nutno uvést, že správní orgán je povinen v rozhodnutí konkretizovat, jaká ustanovení právních předpisů použil při rozhodování o druhu a výši sankce. Samotný odkaz na zákonné ustanovení, kterým je správní orgán vázán při rozhodování o výši uložené pokuty, nelze v žádném případě považovat za vyhrožování a správní orgán tak postupoval správně, když v rozhodnutí uvedl, že za spáchaní uvedeného deliktu zákon stanoví sankci pokuty až do výše 15 000 000 Kč. Rada v tomto ohledu odkazuje na ustálenou rozhodovací praxi Energetického regulačního úřadu, když veškerá správní rozhodnutí v oblasti výkonu dozoru (tj. i ta týkající se porušení § 68 odst. 3 energetického zákona) jsou zveřejňována na webových stránkách správního orgánu. Pokuta uložená účastníkovi řízení se pohybuje v obvyklé výši pokut ukládaných za předmětný správní delikt, nedošlo tedy k žádnému znevýhodnění účastníka řízení.

Účastník řízení má dále za to, že správní orgán porušil Ústavu a Listinu základních práv a svobod, když se v napadeném rozhodnutí vyjádřil k jeho majetkovým poměrům. K této námitce je nutno uvést, že není důvodná. Jak vyplývá např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. června 2010, č. j. 1 As 9/2008-156, správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele, aby se vyhnul uložení likvidační pokuty, která by mu byla způsobila sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutil ukončit podnikatelskou činnost; správní orgán musí takto postupovat i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí, přičemž při zjišťování vychází z údajů doložených samotným účastníkem, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Správní orgán tedy postupoval zcela v souladu se závěry dostupné judikatury, když účastníkovi řízení umožnil vyjádřit se k jeho majetkovým poměrům. Této možnosti však účastník řízení nevyužil. Proto správní orgán vycházel z veřejně přístupných údajů ve sbírce listin obchodního rejstříku.

Také poslední námitka účastníka řízení týkající se porušení zásady legitimního očekávání, tedy předvídatelnosti rozhodovací praxe správního orgánu, není důvodná. Prvostupňový správní orgán v tomto konkrétním případě vycházel ze skutečností relevantních pro daný případ při zachování nestrannosti, rovného zacházení i proporcionality, a zejména při respektování legitimního očekávání účastníka řízení. Postupoval tedy zcela v souladu se základními zásadami činnosti správních orgánů, jak je formuluje část první, hlava II správního řádu. Energetický regulační úřad totiž při svém rozhodování v obdobných případech vytvořil ustálenou rozhodovací praxi, která by neměla být bezdůvodně měněna.

Uplatnění zásady legitimního očekávání jistě neznamená absolutní neměnnost rozhodování, jak plyne ze souběžně nastavené zásady přiměřenosti. Vždy tak pro každý jedinečný případ existuje požadavek na hledání vhodného, přiměřeného řešení, a to v rovině hledání ještě vhodnějších řešení, či racionálně odůvodněné změny rozhodovací praxe. V tomto konkrétním případě však takové okolnosti nenastaly a Energetický regulační úřad tedy při rozhodnutí o výši uložené sankce neměl důvod postupovat v rozporu s ustálenou rozhodovací praxí ve vztahu k příslušnému správnímu deliktu.

V. Závěr

Po přezkumu rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 89 odst. 2 správního řádu Rada jako nadřízený správní orgán vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí vychází z řádně zjištěného skutkového stavu, bylo vydáno v souladu s právními předpisy, konkrétně s energetickým zákonem, a rovněž splňuje požadavky kladené správním řádem na obsah správního rozhodnutí, neboť v něm byly v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu uvedeny důvody výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání a úvahy Energetického regulačního úřadu, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. Jelikož nebyl dán žádný důvod pro zrušení či změnu napadeného rozhodnutí, Rada napadené rozhodnutí potvrzuje.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí není dle § 17b odst. 11 energetického zákona přípustný opravný prostředek.

Ing. Vladimír Outrata, v. r.
předseda Rady Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

Stavební sdružení Boštík s.r.o.